

[Villy Jørgensen]

gens lovforslag; de forligsfors handlinger, der er ført, viser jo, siger hr. Hjortnæs, at CD ville være parat til at stemme for afgifterne. Det er en meget aparte form for argumentation, som hverken har chance for at blive forstået eller gouteret, men som kun kan medvirke til at forvirre begreberne. Men hvem ved – det er måske også det, der er meningen?

Men lad mig blot gentage, hvad centrumdemokraternes gruppeformand, hr. Brusvang, sagde ved førstebehandlingen, og hvad vi har sagt ved udvalgsbehandlingen og ved de forligsfors handlinger, der er ført: vi kan ikke lide disse syv lovforslag. Vi kan ikke lide den suppe, som socialdemokratiet og venstre her har kogt sammen; vi finder den nærmest uspiselig. Men vi ville gerne være med til at tilføre suppen nogle ingredienser, som kunne gøre den mere velsmagende. Det lykkedes ikke. I nogle tilfælde fandt socialdemokratiet og venstre, at ingredienserne var for dyre, og i andre tilfælde kunne de ikke enes om, hvilke ingredienser der smagte bedst. Derfor har suppen stadig væk den dårlige smag, og vi må overlade til socialdemokratiet og venstre selv at søbe den.

Det må således være helt klart, at centrumdemokraterne ikke kan stemme for nogen af regeringens syv lovforslag i den form, de nu foreligger i. Men i det omfang der er stillet ændringsforslag, som efter vor mening gør de oprindelige forslag mere moderate og rimelige, vil vi naturligvis stemme for disse ændringsforslag.

Til forslaget om ændring af pensionsbeskatningsloven er der stillet 6 ændringsforslag. Vi kan stemme for ændringsforslag nr. 1, 3, 4 og 6, som dels er forbedringer, dels tydeliggørelser i forhold til det oprindelige forslag.

Derimod kan vi ikke stemme for det af SF stillede ændringsforslag nr. 2, der gør loven ringere, end den er i det oprindelige forslag, og vi kan heller ikke stemme for fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 5, der gør loven illusorisk.

Til forslaget om afgift af visse olieprodukter er der stillet 5 ændringsforslag. Vi kan kun stemme for ændringsforslag nr. 1, som er stillet af fremskridtspartiet, og som går ud på at godtgøre afgift for olie, der anvendes af hyrevogne, således at de behandles på samme måde som rutebiler og busser.

Vi kan naturligvis ikke stemme for SFs to ændringsforslag, nr. 2 og 3, der går ud på at annullere fritagelsen for erhvervslivet.

Hvad angår ændringsforslag nr. 4 og 5 vedrørende ikrafttrædelsestidspunktet, vil vi undlade at stemme.

Til forslaget om afgift på benzin vil jeg gerne knytte et par bemærkninger. Efter en forhøjelse af afgiften skal benzinforhandlerne have større beløb bundet i deres benzinslagre. Det betyder, at de, hvis de overhovedet kan skaffe den fornødne ekstra kapital, får forøgede renteudgifter. Samtidig må de regne med en faldende omsætning, for meningen med denne lovgivning er jo, at forbruget skal falde. Det vil sige, at benzinforhandlerne får øgede omkostninger samtidig med, at de får en faldende omsætning og en faldende indtjening. Det må da være helt rimeligt, at der rådes bod på denne uretfærdighed. Men ak nej, på skatte- og afgiftsudvalgets spørgsmål om denne sag svarer handelsministeriet, at der ikke er planer om en lempelse i pris- og avancelovgivning for benzinforhandlere i anledning af lovforslaget.

Fremskridtspartiet har stillet et ændringsforslag, som vil bevirke, at der ydes en ekstra måneds kredit på benzinafgiften. Ændringsforslaget har den bagside, at det er benzinselskaberne og altså ikke benzinforhandlerne, der får kreditten. Vi vil imidlertid alligevel stemme for dette ændringsforslag, idet vi går ud fra, at benzinselskaberne vil overføre kreditten til forhandlerne.

Skulle dette ændringsforslag ikke blive vedtaget, vil vi foreslå, at der findes en mulighed for at give forhandlerne en øget literavance, som kan udligne deres tab ved afgiftsforhøjelsen. I den forbindelse vil jeg gøre opmærksom på, at avancebegrænsningsloven af 28. marts ikke giver mulighed for dækning af forøgede renteudgifter.

Jeg vil også her nævne, at Centralforeningen for Benzinforhandlere på et meget tidligt tidspunkt fremsatte et forslag, der for det første nedsætter benzinforhandlernes omkostninger, for det andet bevirker et formindsket salg og forbrug af benzin og for det tredje ikke koster statskassen noget. Jeg tænker på benzinforhandlerforeningens forslag om ved lov at påbyde at lukke benzinstationerne til almindelig butikslukketid. Det må da være noget, som regeringen kunne bruge i denne situation. Vi tillader os at gå ud fra, at